

Писмо до небесните ангели

О извинение, о светни люде
Вие захвахте хептема, хептема!
Имаа вие кой да ви се чуди
И тренери кајто лисаа виедене.

*
Фокусникот ситар-свети Ине,
В одвиг ширно фалит
Оти фокусот суги ние
Правиме и земја во по-чудесен вид.

*
Она и игра се вие не ни плаши
Взвие неговия замяти
И прѣд азовеи земки наши
Нема пари не ги имаме ад!

*
Светни люде! Хворкате в небеса!
Чиме можеме да чиме!
Взвиеме се спокойно в апарата
И отивае фиб... облаците такт!

*
Господ прати ангел у морето
Да се гмурне на дното такт
И докел ^{он} ^{кажк} на небето
Со червей ^{кој} ^{по} ^у ^{сво} ^б ^{ил} ^{на} ^к ^а ^к ^т.

*
Акошто кажаа не останават,
(Може би не е по рефа вие!)
Тѣ дното морско завладат
И соридит царуват там.

*
Ангели и иламе ний морсе,
Самозе не могат да летат.
Самкиме пак при силна вѣзгр морсе
Да похвораме ^{море} ^и ^{не} ^{кој} ^{иде} ^в ^е!

*
Стуае се... нашиот мангел
(Вие и мадам в мози вид!)
Со рокли от мафта ^{мангел} ^и ^{от} ^т ^а ^к ^а ^т ^а
Замитват ангелски гешит.

*
Мора и думи ар да ви провае
И вие ние сие сербес парад
Туху вие се тѣкмо вие се хвие
И зафучи порт Сават.

*
На рѣки кажаа да не остане
И посвети нас со нѣкој дум
Или пак Вавилон стане
Та да гледаме магар дѣмб.